

Ukraine]. Zakon Ukrainy № 2747-IV Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> [in Ukrainian].

2. Kodeks administratyvnoho sudochynstva Ukrainy. (2005, July. 6). [Code of Administrative Procedure of Ukraine]. Zakon Ukrainy № 2747-IV Retrieved from: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2747-15#Text> [in Ukrainian].

3. Halunko, V., Dikhtievskiy, P., Kuzmenko, O., Stetsenko, S. (2018). Administratyvne pravo Ukraïny. Povnyï kurs. [Administrative law of Ukraine. Full course]. pidruchnyk. 446. [in Ukrainian].

4. Bevzenko, V. Kryterii administratyvnoi yurysdyktsii. [Criteria of administrative jurisdiction]. Retrieved from: <https://sud.ua/ru/news/blog/169927-kriteriyi-administrativnoyi-yurisdiktsiyi> [in Ukrainian].

5. Kuzmenko, O.V. (2017). Administratyvna vidpovidalnist ta provadzhenia v spravakh pro administratyvni pravoporushennia. [Administrative liability and proceedings in cases of administrative offenses]. navch. posibnyk. 387. [in Ukrainian].

6. Kolpakov, V. K. (2005). Deliktnyï fenomen v administratyvnomu pravi Ukraïny. [Tort phenomenon in the administrative law of Ukraine]. dys. ... d-ra yuryd. nauk: 12.00.07. 455. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 15.04.2022

УДК 342.95

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-106-110

Переверзєв Дмитро Миколайович,

кандидат юридичних наук,

старший викладач кафедри права та правоохоронної діяльності

Центральноукраїнського державного педагогічного

університету імені Володимира Винниченка

e-mail: d_pereverzev@ukr.net

<https://orcid.org/0000-0001-6867-5395>

МЕТОДОЛОГІЯ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОЇ ОХОРОНИ ПРАВ ДІТЕЙ З ІНВАЛІДНІСТЮ

У статті наголошується на важливості методів, як інструментарію реалізації форм діяльності публічної адміністрації, в питаннях здійснення адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю. Визначається поняття методів адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю, характеризуючи їх, як ефективні правові засоби та інструменти, що спричиняють вплив на волю і свідомість соціуму та поведінку учасників суспільних відносин, з метою приведення її до ознак правомірної. Обґрунтовується позиція, згідно якої в процесі адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю застосовуються різноманітні методи, які покликані сприяти максимальній ефективності цього процесу.

Ключові слова: метод, адміністративно-правова охорона, дитина з інвалідністю.

Pereverzev D. METHODOLOGY OF ADMINISTRATIVE AND LEGAL PROTECTION OF THE RIGHTS OF CHILDREN WITH DISABILITIES

The article emphasizes the importance of methods as a tool for implementing forms of public administration in the implementation of administrative and legal protection of the rights of children with disabilities. The concept of methods of administrative and legal protection of the rights of children with disabilities is defined, characterizing them as effective legal means and tools that affect the will and consciousness of society and the behavior of public relations, in order to bring it to the legitimate. The position is substantiated, according to which in the process of administrative and legal protection of the rights of children with disabilities various methods are used, which are designed to promote the maximum effectiveness of this process.

Key words: method, administrative and legal protection, a child with a disability.

Постановка проблеми. Країни світу, які визначають своїм пріоритетом соціально розвинуте суспільство, формують внутрішню політику на основі демократичних принципів, у основу яких закладено повагу та непорушність основ честі і гідності особистості, незалежно від майнового стану, політичних і релігійних переконань та ряду інших ознак, поряд з ознаками інвалідності. Особливий напрямок, враховуючи ряд об'єктивних причин, становлять права осіб з інвалідністю, в тому числі дітей, які мають ознаки інвалідності.

Як відзначає у своєму дослідженні О.М. Єщук, значну роль у функціонуванні будь-якої сфери відіграють методи адміністративної діяльності публічної адміністрації як інструментарій адміністративного права. Не є виключенням із цього і проблема адміністративно-правової охорони, оскільки без методів адміністративної діяльності публічної адміністрації в механізмі адміністративно-правової охорони

неможливо реально забезпечити охорону порушених прав, свобод та законних інтересів фізичних і юридичних осіб [1, с. 182-183].

Враховавши означену важливість методів, як інструментарію реалізації форм діяльності публічної адміністрації, в питаннях здійснення адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю та недостатню дослідженість в цьому напрямку, можна наголосити на актуальності наукових пошуків щодо з'ясування змісту та системи методів діяльності публічної адміністрації по охороні прав дітей з інвалідністю для забезпечення можливості їх повноцінного проживання в суспільстві, не зазнаючи будь-яких утисків та дискримінації за ознаками інвалідності.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Дослідженням методів правового регулювання, питанням щодо прав, свобод і законних інтересів осіб з інвалідністю, які охороняються та захищаються органами публічної влади було приділено роботи таких науковців, як: С.С.Алексєєв, З.С.Гладун, В.М. Кондратенко, О.П.Котляренко, С.С.Коханчук, В.Я. Малиновський, О.В. Паровишник, С.В.Пасічніченко, Є.Ю.Соболь, В.Тарасенко, О.В.Ткаля, Д.А. Шемелін, М.В. Чічань, О.Н. Ярмиш, та іншими.

Мета статті полягає у формуванні поняття та виділенні системи методів адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю.

Виклад основного матеріалу дослідження. Метод, як правова категорія, є об'єктом дослідження багатьох науковців у сфері юридичної науки, проте немає єдності думок щодо визначення його сутності. В юридичній науці, найчастіше метод характеризують як сукупність прийомів і засобів правового впливу на відносини, що виникають в суспільстві.

За Великим тлумачним словником «метод» - спосіб пізнання явищ природи та суспільного життя; прийом або система прийомів, що застосовується в якій-небудь галузі діяльності (науці, виробництві тощо); спосіб дії, боротьби і т. ін. [2, с. 664].

Д.А. Тимоха, в енциклопедичному словнику з державного управління, характеризує «метод» (від грец. *methodos* – шлях дослідження, вчення) – як сукупність прийомів (операцій) практичного та теоретичного сприйняття й пізнання (засвоєння) явищ природи та суспільного життя, що застосовується в якій-небудь галузі діяльності (науці, виробництві тощо) [3, с. 386].

Тобто, завдяки методу реалізується можливість з'ясувати характер правових відносин, які виникають між регулюючим суб'єктом та об'єктом правового регулювання, при чому це може бути будь-яка сфера правовідносин. Методи правового регулювання мають тісний зв'язок з формами регулювання відносин, оскільки метод виражається через форму.

На думку С. Кічмаренка, така правова категорія, як метод, у контексті адміністративного права насамперед потрібна для визначення, яким саме чином відбувається певне правове явище чи здійснюється певний процес [4, с. 124].

Слушна думка, на предмет дослідження, висловлена В. Галуцько, за якою методи адміністративної діяльності публічної адміністрації – це способи, прийоми цілеспрямованого впливу норм адміністративного права на поведінку учасників адміністративно-правових відносин з метою публічного забезпечення прав і свобод людини і громадянина, нормального функціонування громадянського суспільства й держави [5, с. 151].

Під методом зазвичай розуміють спосіб або засіб досягнення поставленої мети. Відповідно до цього адміністративно-правовими методами є способи та прийоми безпосереднього й цілеспрямованого впливу виконавчих органів (посадових осіб) на підставі закріпленої за ними компетенції, у встановлених межах і відповідній формі на підпорядковані їм органи та громадян [6, с. 155].

Означені методи мають суттєве значення для системи органів виконавчої влади та місцевого самоврядування, оскільки саме їх наявність, належне визначення їх змісту та регламентованість, сприяють успішній реалізації функцій і завдань, що стоять перед цими органами у сфері охорони прав та інтересів особи, а в межах нашого дослідження – охорони прав дітей з інвалідністю.

Це формує думку, що методи адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю, полягають у запровадженні ефективних правових засобів та інструментів, що спричиняють вплив на поведінку учасників суспільних відносин, з метою приведення її до ознак правомірної, та свідомість соціуму для створення сприятливих умов у сфері дотримання прав дітей з інвалідністю, забезпечивши тим самим реалізацію функцій та завдань публічної адміністрації.

Тож пропонуємо під методами адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю розуміти: систему прийомів і способів реалізації завдань та функцій органів публічної адміністрації, що направлені на волю та поведінку учасників суспільних правовідносин, з метою забезпечення охорони гарантованих прав дітей з інвалідністю на пристосоване безбар'єрне середовище, в порядку та формах визначених законодавством.

Серед науковців є різні погляди щодо класифікації методів державного управління.

Досліджуючи методи адміністративної діяльності публічної адміністрації, колектив авторів відзначає, що основними методами адміністративного права є заохочення, переконання і примус [5, с. 143].

Деякі автори пропонують методи діяльності органів публічної влади класифікувати на правові, організаційні, соціально-психологічні [7, с. 170].

Здійснення регулювання відносин, у будь-якій сфері, відбувається завдяки нормативно-правовим актам, які приймаються органами публічної адміністрації в процесі реалізації покладених на них завдань та функцій, з метою охорони прав та інтересів людини. У процесі такого регулювання застосовуються різноманітні методи, які покликані сприяти максимальній ефективності цього процесу та позитивного результату, тобто дотримання прав. Органи публічної адміністрації мають використовувати в своїй діяльності широкий спектр регулюючих методів для забезпечення належної адміністративно-правової охорони.

Наявність значної кількості методів свідчить, що будь-яка діяльність органів публічної адміністрації щодо забезпечення прав та свобод осіб з інвалідністю, передбачає використання цілої сукупності методів, які у своєму симбіозі забезпечують ефективну реалізацію покладених на ці суб'єкти функцій держави, а саме: створення та забезпечення реальних умов для можливості користування особами з інвалідністю всіма правами, свободами та законними інтересами, які надані їм на законних підставах [8, с. 95].

Тож на основі проведених наукових пошуків та аналізу існуючих поглядів на класифікації методів адміністративно-правового регулювання суспільних відносин, з боку органів публічної адміністрації, пропонуємо власну класифікацію методів адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю: 1) метод переконання; 2) метод примусу; 3) організаційний метод; 4) економічний метод; 5) метод заохочення; 6) метод моніторингу та контролю.

Метод переконання, шляхом застосування певних заходів, стимулює учасників адміністративно-правових відносин до правомірної поведінки, яка виключає можливість порушення будь-яких гарантованих державою прав дитини з інвалідністю, будь-які прояви дискримінації та жорстокого поводження за ознакою інвалідності. Головним завданням даного методу є зміна правосвідомості соціуму по відношенню до особи з інвалідністю, як неповноцінної, нездатної бути повноправним членом суспільства, через свої вади здоров'я чи розумового розвитку.

Переконання, як відзначає В.О. Ткаля, має бути своєрідним базовим методом взаємин людини і держави в Україні, як система заходів правового та неправового характеру. Воно полягає у застосуванні різноманітних виховних, роз'яснювальних і заохочувальних заходів, що мають формувати у громадян високу правосвідомість, розуміння необхідності виконання вимог закону та стимулювати бажану державі поведінку. Таким чином, основною метою переконання є формування правової свідомості в особі, її переконаності в доцільності виконання правових норм, виховання високої правосвідомості, внутрішньої потреби, звички дотримуватись закону, а також профілактика правопорушень та вплив на деформовану або погано сформовану індивідуальну свідомість правопорушників [9, с. 163].

Метод примусу проявляється у нормативному регламентуванні певного правила поведінки, яке має забезпечити охорону прав дитини з інвалідністю.

Примус, як метод публічного управління, І.П.Голосніченко характеризує як спосіб цілеспрямованого впливу на поведінку громадян, а також діяльність підприємств і організацій, органів, служб та службовців апарату державної виконавчої влади в інтересах забезпечення оптимального рівня виконання вимог законодавства [10, с. 87].

Організаційний метод. Призначення організаційного методу полягає в зазначенні способів реалізації переліку прав, обов'язків та компетенцій публічної адміністрації у сфері забезпечення необхідних умов для ефективної адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю. Організаційний метод створює передумови для застосування наступного виду методів - економічного.

Економічний метод. Як визначають В. В. Стадник та М.А. Йохна, економічні методи управління – це система економічних важелів і заходів, за допомогою яких здійснюється вплив на керовані об'єкти з метою досягнення поставленої мети і забезпечення єдності інтересів суспільства, підприємства та окремих працівників [11, с. 66].

Реалізація даного методу адміністративно правової охорони прав дітей з інвалідністю проявляється завдяки здійсненню соціального забезпечення шляхом: надання соціальної допомоги, пільг, компенсацій, стипендій, встановлення додаткових гарантій у сфері трудових прав батькам таких дітей, забезпечення автотранспортом, за наявності відповідного медичного висновку тощо.

Метод заохочення є специфічним, мало застосовуваним, але при цьому дієвим способом здійснення адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю. Застосовуючи даний метод управління, публічна адміністрація прагне спонукати учасників суспільних відносин не просто до правомірних дій у сфері прав дитини, а зацікавити суспільство у запровадженні сталої практики, своїми діями всіляко залучати дітей з інвалідністю до життя соціуму, створюючи їм необхідні для того умови.

Сутність заохочення, на думку Р.Д. Сауїна, полягає в тому, що воно стимулює учасників адміністративно-правових відносин на належну поведінку: заохочення призначено для стимулювання активної діяльності суб'єктів адміністративного права, формування правомірної поведінки, зміцнення засад справедливості та дисципліни в адміністративно-правовому регулюванні [5, с. 143].

Метод моніторингу та контролю. Моніторинг виконання пріоритетних завдань щодо дотримання прав дитини та постійне відстеження результатів реалізації прийнятих рішень у сфері захисту прав дітей мають відповідати сучасним вимогам та загальноприйнятим світовим стандартам. Експертне середовище, в тому числі фахівці недержавного сектору, неодноразово висловлювали занепокоєння тим, що в Україні

системно не проводиться моніторинг дотримання прав дитини. Це значно знижує результативність соціальної політики в інтересах дітей [12, с. 5].

Даний метод адміністративно-правової охорони реалізується з метою встановлення факту дотримання прав дітей з інвалідністю не лише в соціумі (доступність, пристосованість, безбар'єрність, відсутність дискримінації), а й в межах родини чи закладу, де такі діти перебувають на вихованні (відсутність застосування насильства), на предмет створення необхідних їм умов для повноцінного розвитку, зростання та соціалізації.

Висновки. З урахуванням зазначеного можна виділити притаманні методам адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю характеризуючі ознаки: - знаходять своє застосування в управлінських заходах публічної адміністрації, щодо запобігання порушенням прав дітей з інвалідністю; - суб'єктом реалізації виступають органи виконавчої влади та органи місцевого самоврядування, діючи від імені держави, в інтересах певної категорії громадян, якими виступають діти з інвалідністю; - у зв'язку з цим, наділені державно-владним характером, що визначає їх загальнообов'язковість; - мають направлену дію на волю та поведінку учасників суспільних відносин для недопущення порушень прав дітей з інвалідністю та прояву будь-яких ознак їх дискримінації; - застосовуються суб'єктом владних повноважень для реалізації своїх функцій і завдань у сфері адміністративно-правової охорони прав дітей з інвалідністю; - процедурні правила та форми їх реалізації закріплено нормативно-правовими актами, що забезпечує їх дієвість та результативність.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ:

1. Єшук О.М. Адміністративно-правова охорона: теорія, практика та перспективи розвитку: монографія. Херсон.: Грінь Д.С. 2017. 396 с.
2. Великий тлумачний словник сучасної української мови (з дод. і допов.) / Уклад, і голов, ред. В.Т.Бусел. К.; Ірпінь: ВТФ «Перун», 2005. 1728 с.
3. Енциклопедичний словник з державного управління / уклад.: Ю.П. Сурмін, В.Д. Бакуменко, А.М.Михненко та ін.; за ред. Ю.В. Ковбасюка, В.П. Трошинського, Ю.П. Сурміна. К.: НАДУ, 2010. 820 с.
4. Кічмаренко С. Адміністративно-правове забезпечення незалежності судової влади в Україні: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Київ. 2017. 238 с.
5. Галуцько В.В., Курило В.І., Короєд С.О. та ін. Адміністративне право України. Т.1. Загальне адміністративне право: навчальний посібник. Херсон: Грінь Д.С., 2015. 272 с.
6. Адміністративне право: підручник / Ю.П. Битяк, В.М. Гаращук, В.В. Богуцький та ін.; за заг. ред. Ю.П. Битяка, В.М. Гаращука, В.В. Зуй. Харків: Право, 2010. 624 с. URL: <http://194.44.152.155/elib/local/sk780804.pdf>
7. Право в публічному управлінні: навч. посіб. / В. Баштанник, А. Новак, Є. Бородин [та ін.]; за заг. ред. В.В. Баштанника. 2-ге вид. Дніпро: ГРАНІ, 2019. 258 с.
8. Коханчук С.С. Адміністративно-правові засади взаємодії органів публічної адміністрації щодо забезпечення прав інвалідів: дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Тернопіль. 2018. 265 с.
9. Ткаля О.В. Переконавання як сучасний метод адміністративно-правового впливу. Право і суспільство. 2018. № 2. С. 162-167. URL: http://pravoisuspilstvo.org.ua/archive/2018/2_2018/part_1/29.pdf
10. Голосніченко І.П. Адміністративне право України: основні поняття. Загальна та основна частина : [навч. посіб.] / Голосніченко І.П., Стахурський М.Ф., Золотарьова Н.І. К., ГАН. 2005. 231 с.
11. Менеджмент: Підручник / Стадник В.В., Йохна М.А. К.: Академвидав, 2010. 472 с.
12. Моніторинг дотримання прав дитини в системі альтернативного догляду. Аналітична доповідь. За підтримки Представництва Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні в рамках проекту «Посилення спроможності неурядових організацій для моніторингу дотримання прав дитини». 2018.

REFERENCES:

1. Yeshchuk, O.M. (2017). Administratyvno-pravova okhorona: teoriia, praktyka ta perspektyvy rozvytku. [Administrative and legal protection: theory, practice and prospects of development]. Monohrafiia. 396. [in Ukrainian].
2. Busel, V.T. (2005). Velykyi tлумachnyi slovnyk suchasnoi ukrainskoi movy. [Large explanatory dictionary of the modern Ukrainian language]. 1728. [in Ukrainian].
3. Kovbasiuk, Yu.V., Troshchynskiy, V.P., Yu.P. Surmin, Yu.P. (2010). Entsyklopedychnyi slovnyk z derzhavnoho upravlinnia. Encyclopedic Dictionary of Public Administration. 820. [in Ukrainian].
4. Kichmarenko, S. (2017). Administratyvno-pravove zabezpechennia nezalezhnosti sudovoi vlady v Ukraini. [Administrative and legal support for the independence of the judiciary in Ukraine]. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07 - administratyvne pravo i protses; finansove pravo; informatsiine pravo. 238. [in Ukrainian].
5. Halunko, V.V., Kurylo, V.I., Koroied, S.O. ta in. (2015). Administratyvne pravo Ukrainy. T.1. Zahalne administratyvne pravo. [Administrative law of Ukraine. Vol.1. General administrative law]. Navchalnyi posibnyk. 272. [in Ukrainian].
6. Bytiak, Yu.M., Harashchuk, V.M., Zui, V.V. (2010). Administratyvne pravo. [Administrative Law]. Pidruchnyk. 624. Retrieved from: <http://194.44.152.155/elib/local/sk780804.pdf> [in Ukrainian].
7. Bashtannyk, V., Novak, A., Borodin, Ye., ta in. (2019). Pravo v publicnomu upravlinni. [Law in public administration]. navch. posib. 258. [in Ukrainian].

8. Kokhanchuk, S.S. (2018). Administratyvno-pravovi zasady vzaiemodii orhaniv publichnoi administratsii shchodo zabezpechennia prav invalidiv. [Administrative and legal principles of cooperation of public administration bodies to ensure the rights of persons with disabilities]. dys. ... kand. yuryd. nauk: 12.00.07 - administratyvne pravo i protses; finansove pravo; informatsiine pravo. 265. [in Ukrainian].
9. Tkalia, O.V. (2018). Perekonannia yak suchasnyi metod administratyvno-pravovoho vplyvu. [Persuasion as a modern method of administrative and legal influence]. *Pravo i suspilstvo*. № 2. 162-167. Retrieved from: http://pravosuspilstvo.org.ua/archive/2018/2_2018/part_1/29.pdf [in Ukrainian].
10. Holosnichenko, I.P. (2005). Administratyvne pravo Ukrainy: osnovni poniattia. Zahalna ta osnovna chastyna. [Administrative law of Ukraine: basic concepts. General and main part]. 231. [in Ukrainian].
11. Stadnyk, V.V., Yokhna, M.A. (2010). Menedzhment. [Management]. Pidruchnyk. 472. [in Ukrainian].
12. Monitorynh dotrymannia prav dytyny v systemi alternatyvnoho dohliadu.(2018). [Monitoring the observance of childrens rights in the system of alternative care]. *Analychna dopovid. Za pidtrymky Predstavnytstva Dytiachoho fondu OON (JuNISEF) v Ukraini v ramkakh proektu «Posylennia spromozhnosti neuriadovykh orhanizatsii dlia monitorynhu dotrymannia prav dytyny»*. [in Ukrainian].

Стаття надійшла до редакції: 19.04.2022

УДК 343.163

DOI: 10.36550/2522-9230-2022-12-110-113

Звенигородська Оксана Вадимівна,
аспірантка кафедри права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнського державного педагогічного
університету імені Володимира Винниченка
e-mail: zvenigorodskaya@ukr.net
<https://orcid.org/0000-0002-8619-7881>

ПОНЯТТЯ ТА ОСНОВНІ СКЛАДОВІ ЕЛЕМЕНТИ АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВОГО СТАТУСУ ПРОКУРОРА В УКРАЇНІ

У статті розглянуто питання дефініції адміністративно-правового статусу. Визначено поняття та елементи правового статусу прокурора. Деталізовано структуру адміністративно-правового статусу прокурора крізь призму розподілу його на три структурні елементи, зокрема: загальний, який визначається посадою прокурора певного рівня, до нього входять кваліфікаційні вимоги та порядок призначення на посаду прокурора; спеціальний, включає завдання та функції реалізації управлінських повноважень; індивідуальний, до нього входять форми і методи реалізації відповідних функцій, які визначаються законодавством.

Визначено, що рівень адміністративно-правового статусу прокурора повинен розглядатися як урегульований правовими нормами обсяг повноважень, прав, обов'язків, гарантій та відповідальності, що властивий кореспондуючим типам посад в органах прокуратури.

У дослідженні зазначено принципи на яких базується діяльність прокурора, а саме до основоположних віднесено: верховенство права, законність, політичну неупередженість, недопустимість сумішень під час проходження служби в органах прокуратури, пріоритет прав і свобод людини та громадянина тощо.

У результаті дослідження до елементів адміністративно-правового статусу прокурора віднесено: нормативно-правові акти, які регламентують діяльність прокурора; певний порядок призначення на посаду; повноваження прокурора як сукупність прав та обов'язків, що регулюються адміністративним законодавством; гарантії діяльності; порядок та підстави притягнення до відповідальності; порядок та підстави звільнення з посади.

Ключові слова: адміністративно-правовий статус, прокурор, повноваження, нормативно-правові акти, принципи, елементи правового статусу.

Zvenyhorods'ka O. CONCEPTS AND MAIN COMPONENT ELEMENTS OF THE ADMINISTRATIVE AND LEGAL STATUS OF THE PROSECUTOR IN UKRAINE

The article considers the issue of defining the administrative and legal status. The concepts and elements of the legal status of the prosecutor are defined. The structure of the administrative and legal status of a prosecutor is detailed through the prism of its division into three structural elements, in particular: general, which is determined by the position of a prosecutor of a certain level; special, includes tasks and functions of realization of managerial powers; individual, it includes forms and methods of implementing the relevant functions, which are determined by law.

It is determined that the level of administrative and legal status of the prosecutor should be considered as regulated by law the scope of powers, rights, duties, guarantees and responsibilities inherent in the corresponding types of positions in the prosecutor's office.

The study outlines the principles on which the prosecutor's activity is based, namely the fundamental ones: rule of law, legality, political impartiality, inadmissibility of combinations during service in the prosecutor's office, priority of human and civil rights and freedoms, etc.